

P r i č a
FIZIONOMIJA JEDNOG BRAKA
A Story
THE CHARACTER OF A MARRIAGE

UDK 886.2-2

Znao je da taj brak neće ići. Veza je išla, zato što to nije bila ozbiljna veza. Bio je miran dok je bio s drugim curama, dok je ona hipotetski bila s drugim momcima, a njih je bilo svugdje. Osim toga, nije ga držala u iluzijama da će mu biti vjerna. Kako mu je samo palo na pamet ući u brak? Žena je putovala morima na brodu - to joj je bio posao. A on? On je čamio kući izjedajući se od ljubomore. Je li sad bila s nekim mornarom iz posade? Ili s nekim strancem u luci? Ili ju je kapetan čuvao samo za sebe. Dobro se sjeća da je pisala kako joj je novi kapetan zgodan, privlačan, lijep. Ne, nije znao je li ga i sada varala. Ali nije mogao podnijeti razmišljanja o tome. Slušao je emisiju na radiju nadajući se da će čuti njen glas. No nije ga bilo. Čak ni njenog broda. Kad bolje razmisli, nije ga ni moglo biti. Ona je bila na stranom brodu koji je plovio na drugoj strani zemaljske kugle. U doba satelitskih komunikacija, postojao je način da se javi. Naravno, nije bilo potrebe za komplikiranjem. Znao je da će se vratiti za još mjesec i nešto dana. Zašto bi se sad javljala? Da ispere savjest? Da pokaže da je dobra supruga? Da ga razuvjeri u njegovim mislima o njenoj nevjeri? Možda ga je trebala nazvati kako bi se uvjeroio da je ona stvarno nevjerna? A možda je bila vjerna žena, samo što on nije mogao trpjeti usamljenost. Rekla je da će s ovim zaraditi dovoljno, da će imati za pokrenuti neki posao na kopnu, da više neće ploviti. Mogao se samo nadati da će toliko uštedjeti.

Svi su govorili kako je teško biti žena pomorca, a nitko nije govorio o tome kako je teško biti muž pomorce. Naravno, to nije tako čest slučaj. Na pomorske fakultete se upisuju i djevojke, ali uglavnom ne u zvanja za plovidbu, negao neka poput ribarstva, pomorskih sustava i procesa, upravljanja jahtama i sl. No ipak ima izuzetaka, koji upišu nautiku. Možda se zato ne govorи o tome, jer su to samo izuzeci. U nas često vlada mišljenje da neki poslovi, poput brodskog strojara, nisu za ženu.

A što je s ravnopravnošću spolova? Sve to ne olakšava činjenicu da svaku večer dok liježeš, crv sumnje ulazi u tebe i osjećaš se kao zadnji naivac, tupan, idiot, imbecil. Pa zar ne vidiš da te vuče za nos?!

Lijepo su mu govorili prijatelji da ima puno lipih žena svugdi oko njega. Zašto se baš morao zaljubiti u krivu?! Ta imala je nešto, neki šarm, nešto neobjašnjivo što ga je privlačilo k njoj!

"Hej, Ivo, ideš li s nama na party?" zapita ga prijatelj jedne večeri. A što ne bi? Nedostajalo mu je života. Možda je želio živjeti na sav glas? Možda je nešto te večeri puklo u njemu?

* * *

More je bilo dosadno. Kad je bila mala, Marija je obožavala more. A sad, kad joj je posao bio vezan za more, mogla je samo pljucati u njega. Dodijalo joj je stalno gledati u tu morskú površinu. Jedino joj je zadovoljstvo pružalo to što je sada bila udana. Nije moralna misliti što će i kako će; imala je stan, imala je ušteđevinu – i imala je muža. Samo je još nedostajalo da su zajedno.

Često je mislila na njega. Tko zna što je sada radio on? Okrenula se i pošla u svoju kabinu. Jedino što je morala, a nije joj se dalo, bilo je spavanje. Kad god bi spavala, sanjala bi o njemu kako izlazi s drugim ženama.

Ovaj put je imala iznenađenje. Stizala je, jer je brod nosio teret koji su trebali doma iskrpati. Ostala bi dva dana i kapetan joj ih je već dao slobodnim. Uz to, ako su njene crne misli o varanju bile točne, mogla ga je na iznenađenje uhvatiti.

* * *

*Igor Vujović
Vladimira Nazora 49, 20340 Ploče

Sudac je promatrao mrkim pogledom stranke: Ivu sa svojim odvjetnikom i Mariju s njenim odvjetnikom. Nije mu bilo drago razvoditi mlade bračne parove, iako nije bilo djece koja bi patila, što je bila olakšavajuća okolnost. No pomirenje nije uspjelo, a on je provodio zakon. Zakon je govorio kako postupati. Trebao je samo rutinski postupiti, nije bilo potrebe da se premišlja. Jedino kako podijeliti imovinu. Ni u tome se stranke nisu slagale. A to je bio najveći posao. Znao je da njegovom odlukom neće biti nitko zadovoljan, jer je on nastojao uvijek biti izbalansiran. No koja je strana bila ovdje oštećenja? Potpuno je razumio i Mariju i Ivu. Najradije bi da se oni pomire. Ali za to nije bilo izgleda sudeći po onome što je bilo rečeno u prethodnim danima trajanja postupka.

Bila je noć. Ivo je gledao kroz prozor automobila koji je vozio jedan od njegovih prijatelja. Dolazili su u jednu od diskoteka. Svugdje oko bili su automobili. Teško se moglo naći mjesta za parkiranje, a i pogled ga je privlačio prema vanka: bilo je puno prekrasnih cura u izazaovnoj odjeći, puno simpatičnih lica. Odavno nije gledao u toliki izbor privlačnosti. Gutao je sve pogledom. Znao je odmah da je to bila pogreška, ali više je nije mogao ispraviti. Prijatelj mu je našao mjesto za parking. Vrata se otvorile i svi izletješe vanka nošeni mirisom Mediterana. "More! Kad ona dođe, tražit ću da se odselimo s mora na kontinent, jer ga više ne mogu gledati!" pomislio je Ivo. Da, more ga je podsjećalo na ženu. Ona je plovila morem. Ne Jadranskim, naravno, ali sva mora su povezana. Možda bi dodirom morske površine moglo poslati dodir njoj? Možda bi je mogao povući nazad, doma? Ako je dom više postojao?

Večer je bila luda. Svet se tresao pod glazbom koja je treštala iz ogromnih zvučnika raspoređenih tako da se može čuti u bilo kojem kutku s gotovo jednakim intenzitetom. Pića su padala jedno za drugim, i lakša i žešća, dok je stvarnost izgledala sve više kao san. San koji je bio sve dalje od stvarnosti. Vidio je kako oko njega plešu prekrasne cure i znao je da bi ove noći mogao počiniti neku pogrešku. Ne, nije bio takav da bi bio s drugom. To nije bio njegov karakter.

Rukopis primljen: 22.12.1999.

"Ovo što ću sada reći neće ući u zapisnik. Puno puta sam, nažalost, radio na brakorazvodnim parnicama. Bio sam i odvjetnik i sudac u njima. To mi je specijalizacija. Ali, uvjek mi je teško kada moram doći do kraja postupka, kada nema više mogućnosti za pomirbom. Ja u cijelom postupku nisam našao dokaze ni za jednu od optužbi ni sa jedne strane. Rekao bih da vas vaša ljubomora razdvaja. I to, što je najžalosnije, neopravdana. Samo vaše glave će vas razdvojiti. To bi bilo sve. Sada neka odvjetnici nastave gdje smo stali prošli put."

"Nije našao čvrstih dokaza?! Ta meni nisu potrebni njegovi čvrsti dokazi kad znam što sam vidjela!" mislila je Marija dok su odvjetnici uspavljajuće blebetali. Zar joj je trebao čvršći dokaz? Možda se njen "dragi" nije sjećao da je spavao s tom kurvom zato što je bio pijan, ali to ga ne opravdava! No sudac vjeruje da ni on ne zna kako se zvala, a kamoli gdje bi ju našao, tako da ona nije mogla svjedočiti jesu li spavali ili ne. Ni njegovi se prijatelji nisu mogli sjetiti detalja, jer su bili pijani. Kakve li slučajnosti! Da su bili njeni prijatelji, što bi onda? Sigurno bi se sjetili svih detalja! Kako im je samo mogao vjerovati taj sudac; naivčina?!

"Ako je tako brzo našla s kim će se spandžati dok je u gradu, tako vjerojatno i u svakoj luci nađe nekoga." Mislio je Ivo. Dobro se sjećao da je ona došla kući rano ujutro s nekim tudumom koji nije znao ni kako se zove. Bila je s njim cijelu noć tko zna gdje! No i pored njega se nalazila neka cura kad se probudio dan prije. Što je bilo te noći? Kako to da je ona bila tu? Možda ga je vidjela te noći, pa se odlučila osvetiti? Ona je nestala kako se i pojavila, a jedina potvrda da je bila tu, bio je poziv na sud radi razvoda. Nakon toliko patnji, slijedio je razvod.

Nije znao kako je nestalo tog žamora iz sudnice. Valjda su odvjetnici otišli na pauzu. Znao je samo da su se našli sami, oči u oči. Pogledavali su jedno drugo. Je li samo on pomisljao dati otkaz svom odvjetniku?

"Sjećaš li se našeg medenog mjeseca?" zapitala je napokon ona. "Bilo nam je tako lijepo. Zar ne bi moglo biti tako opet?" zapitala je sa suzama u očima sjećajući se prekrasnih trenutaka koje su prošli skupa. Voljela ga je. Još ga je voljela. Vidjela je u njegovim očima da je on bio protiv razvoda, da je i on to želio i samo je trebao reći "da". Je li bio toliko uvrijeđen da to nije mogao reći?

"Sjećam se. Ja nisam niti pokrenuo ovaj postupak, ako se dobro sjećam." rekao je i ona mu je prišla plačući, zagrlivši ga.